Lietas Nr. C30676716
Lietas arhīva Nr. C-2191-17/19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 27.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Dolniece
ar sekretāri D.Incenbergu, tulku A. Hrapan - Gromņicku,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 29.jūnijā prasītāja /pers. A/ iesniedza tiesā maza apmēra prasības pieteikumu pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2016.gada 6.jūlija lēmumu prasības pieteikums atstāts bez virzības lēmumā norādīto trūkumu novēršanai. Lēmumā konstatētie trūkumi tika novērsti 2016.gada 1.augustā un ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2016.gada 1.augusta lēmumu prasības pieteikums pieņemts un ierosināta civillieta.

Precizētajā maza apmēra prasības pieteikumā norādīts, ka 2011.gada 30.aprīlī Rīgas Ziemeļu rajona Dzimtsarakstu nodaļā prasītāja ar atbildētāju ir noslēgusi laulību, laulību reģistra ieraksts Nr.339. Laulības laikā, tas ir, 2011.gada 28.augustā, prasītājas un atbildētāja ģimenē piedzimusi meita /pers. D/ un 2014.gada 2.martā – dēls /pers. E/. Prasītāja norāda, ka sākumā laulība ir bijusi veiksmīga, taču 2015.gada oktobrī kopdzīve ir pārtraukta. Prasītāja atsaucas uz Civillikuma 69.panta pirmo daļu un norāda, lai būtu bijis iespējams šķirt laulību pie notāra, 2016.gada 26.aprīlī prasītāja un atbildētājs ir parakstījuši vienošanos par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērna uzturlīdzekļiem sakarā ar laulības šķiršanu. Minētās vienošanās 2.4.apakšpunktā esot norādīts, ka laulātie vienojas, ka pēc laulības šķiršanas viņi kopīgi, katrs samērā ar savu mantas stāvokli, uzturēs bērnus, bez tam ņemot vērā Civillikuma 179.panta prasības, vīrs apņemas maksāt uzturlīdzekļus bērnu uzturam ne mazāk kā 92,50 EUR apmērā mēnesī katram, līdz bērni būs sasnieguši 7 gadu vecumu, un ne mazāk kā 111,00 EUR apmērā mēnesī katram bērnam, līdz bērni būs sasnieguši 18 gadu vecumu. Laulātie vienojas, ka uzturlīdzekļu apmērs nevar būt mazāks par Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, līdz ar to, mainoties normatīvajam regulējumam šajā jomā vai arī minimālajai mēneša darba algai, uzturlīdzekļu apmērs tiks pārskatīts. 2016.gada 26.maijā tikusi izsniegta laulības šķiršanas apliecība, reģistra Nr.1848. Kopš kopdzīves pārtraukšanas un kopš vienošanās parakstīšanas, neskatoties uz prasītājas uzstājīgajiem lūgumiem un vienošanās nosacījumiem atbildētājs nepildot vienošanas 2.4.apakšpunkta nosacījumus un nekādus līdzekļus bērnu uzturam nav devis, pat ne vienošanās noteiktajā apmērā, kas atbilst 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.37. Prasītāja arī atsaucas uz Civillikuma 179.pantu un norāda, ka tādā veidā likumdevējs ir paredzējis, ka pantā noteiktais vecāku pienākums bērnu apgādāt ir absolūts, beznosacījuma vecāku pienākums, kas ir primārs, salīdzinot ar citiem pienākumiem un vecāka pārējiem izdevumiem. Prasītāja norāda, ka viņas un atbildētāja bērni ir mazgadīgi un viņiem ir nepieciešams regulārs ikdienas uzturs, turklāt bērni strauji augt un viņiem ir nepieciešamas drēbes, apavi, vitamīni, taču bērnu tēvs savu pienākumu uzturēt bērnus atbilstoši vienošanās nosacījumiem labprātīgi nepildot, līdz ar to prasītāja ir bijusi spiesta vērsties tiesā. Prasītāja vērš tiesas uzmanību, ka 2016.gada 26.aprīlī parakstītā vienošanās par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem sakarā ar laulības šķiršanu nav noformēta notariālā akta veidā, vienlaikus atsaucoties uz 2012.gada Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta tiesu prakses apkopojumu "Par tiesu praksi strīdu izskatīšanā par aizgādības (kopīgas, atsevišķas, ikdienas) un saskarsmes tiesībām un uzturlīdzekļiem bērnam", līdz ar to prasītāja uzskata, ka ir pamats lūgt tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērnu uzturam ar tiesas spriedumu.

Prasītāja prasību pamato ar Civillikuma 179.panta pirmo, otro un piekto daļu, 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.37, 2015.gada 24.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.656, Civilprocesa likuma 1., 26.panta pirmo daļu, 28.panta otro daļu, 33., 34., 43.panta pirmās daļas 3.punktu, 74., 92., 93., 128., 250.^{18} – 250.^{25} pantu.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai uzturlīdzekļus meitas /pers. D/ un dēla /pers. E/ uzturam valstī noteiktajā minimālajā apmērā, kas pašlaik bērniem līdz 7 gadu vecumam sastāda 92,50 EUR apmērā mēnesī katram bērnam, kas kopā veido 180,00 EUR apmērā mēnesī, bet no brīža, kad bērni būs sasnieguši 7 gadu vecumu – 111,00 EUR apmērā katram bērnam, kas kopā veido 222,00 EUR apmēru katru mēnesi līdz laikam, kad bērni paši varēs sevi apgādāt; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus; kā arī noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties.

2016.gada 5.septembrī tiesā tika saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs prasību atzīst pilnā apmērā, taču nepiekrītot prasītājas norādītajai informācijai par to, ka nekad nav maksājis uzturlīdzekļus, par kuriem bijusi panākta vienošanās. Atbildētājs arī norāda, ka ņemot vērā, ka līdz šim brīdim viņam nav bijis atvērts konts, viņš visu šo laiku noteikto naudas summu ir devis prasītājai skaidrā naudā, taču turpmāk veikšot naudas pārskaitījumu uz bankas kontu.

Prasītāja tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā, norādot, ka no vienošanās noslēgšanas brīža atbildētājs nav veicis uzturlīdzekļu maksājumus bērniem.

Atbildētājs tiesas sēdē norādīja, ka prasību par uzturlīdzekļu piedziņu atzīst pilnā apmērā, norādot, ka nav veicis nevienu uzturlīdzekļu maksājumu, sakarā ar savu mantisko stāvokli, jo viņam ir lielas kredītsaistības.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi prasītājas un atbildētāja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi civillietas materiālus, atzīst, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Ņemot vērā, ka tiesas sēdē atbildētājs atzina prasību par uzturlīdzekļu piedziņu, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.panta piekto daļu, spriedumu motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta otrajā daļā ir noteikts, ka visām darbībām attiecībā uz bērnu neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts vai pašvaldību institūcijas, sabiedriskās organizācijas vai citas fiziskās un juridiskās personas, kā arī tiesas un citas tiesībaizsardzības iestādes, prioritāri ir jānodrošina bērna tiesības un intereses. Bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte. Vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes (Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmā daļa un 24.panta otrā daļa).

Saskaņā Civillikuma 179.panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Saskaņā ar minētā panta otro daļu pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Saskaņā ar minētā panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nosaka, ka 2.punkts noteic, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas. Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros no 2016.gada 1.janvāra ir 370 euro mēnesī, tādējādi minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam līdz 7 gadu vecuma 92,50 euro ik mēnesi. Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem

Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros no 2017.gada 1.janvāra ir 380 euro mēnesī, tādējādi minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam līdz 7 gadu vecumam 95 euro ik mēnesi, bet no bērna septiņu gadu vecuma līdz pilngadībai 114 euro mēnesī.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr. SKC-556 ir atzinis, ka iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Līdz ar to, tiesa uzskata, ka ar tiesas spriedumu uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma sākuma brīdis nosakāms ar prasības celšanas brīdi, tas ir, 2016.gada 29.jūniju.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu sev uzturlīdzekļus bērna uzturam līdz brīdim, kad bērns spēs sevi apgādāt.

Attiecībā uz prasītājas lūgumu piedzīt uzturlīdzekļus līdz bērns spēs pats sevi apgādāt, tiesa norāda, ka atbilstoši Civillikuma 177.pantam uzturlīdzekļu termiņš ir nosakāms līdz bērna pilngadībai. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 71.panta noteikumiem spēja realizēt civilprocesuālās tiesības un izpildīt pienākumus ir pilngadīgām rīcībspējīgām personām. Līdz ar to pilngadīgajām rīcībspējīgām personām pašām rodas rīcībspēja un tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā, savukārt vecākiem prasības tiesības un tiesības saņemt bērnam pienākušos uzturlīdzekļus savā labā izbeidzas ar bērna pilngadību.

Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 20.novembra spriedumā lietā Nr. SKC-2885/2015 norādīts, ka „Civillikuma 179.panta pirmā daļa, kas paredz tēva un mātes pienākumu uzturēt bērnu līdz laikam, kad viņš pats varēs sevi apgādāt, ir materiālo tiesību norma, kas vecākiem rada pienākumu, bet bērnam piešķir tiesības. Rodoties strīdam, Civillikuma 179.panta pirmajā daļā noteikto tiesību realizāciju nosaka procesuālās tiesību normas. Likumiskā pārstāvība izbeidzas, bērnam sasniedzot 18 gadu vecumu. Civilprocesa likuma 72.panta pirmā daļa kā imperatīva tiesību norma spēju realizēt tiesības un izpildīt pienākumus nepastarpināti ir piešķirusi tieši pašām pilngadīgām rīcībspējīgām personām. Atbilstoši dispozitivitātes principam viņas pašas izlemj, vai un kā izmantot tām piešķirtās tiesības. Tādējādi savu uzturlīdzekļu saņemšanas tiesību realizēšana pēc pilngadības iestāšanās bērnam jāveic pašam."

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā ir noraidāma, nosakot, ka no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi par labu prasītājai nepilngadīgo bērnu uzturam līdz bērnu pilngadībai.

Sakarā ar to, ka Ministru kabineta noteiktā minimālā mēneša darba alga var mainīties un ņemot vērā to, ka uzturlīdzekļu piedziņai ir ilgstošs raksturs, tiesa uzskata, ka prasītājas interesēs ir spriedumā noteikt, ka uzturlīdzekļu summa nevar būt mazāka nekā Ministru kabineta noteiktais minimālais uzturlīdzekļu apmērs atbilstoši bērna vecumam.

Tādejādi tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai ik mēnesi piedzenami uzturlīdzekļi bērna /pers. D/, dzimusi 2011.gada 28.augustā, sākot no 2016.gada 29.jūnija līdz 2016.gada 31.decembrim 92,50 EUR apmērā, bet no 2017.gada 1.janvāra līdz bērna septiņu gadu vecumam 95 EUR, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktos minimālos uzturlīdzekļus atbilstoši bērna vecumam; bet no /pers. D/ septiņu gadu vecuma līdz pilngadībai ik mēnesi 114 EUR, bet ne mazāk kā Ministru kabineta notiektos minimālos uzturlīdzekļus atbilstoši bērna vecumam.

Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai ik mēnesi piedzenami uzturlīdzekļi bērna /pers. E/, dzimis 2014.gada 2.martā, sākot no 2016.gada 29.jūnija līdz 2016.gada 31.decembrim 92,50 EUR apmērā, bet no 2017.gada 1.janvāra līdz bērna septiņu gadu vecumam 95 EUR, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktos minimālos uzturlīdzekļus atbilstoši bērna vecumam; bet no /pers. E/ septiņu gadu vecuma līdz pilngadībai ik mēnesi 114 EUR, bet ne mazāk kā Ministru kabineta notiektos minimālos uzturlīdzekļus atbilstoši bērna vecumam.

Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka pēc lietas dalībnieka lūguma tiesa spriedumā var noteikt, ka pilnīgi vai noteiktā daļā nekavējoties izpildāmi spriedumi par līdzekļu piedziņu bērnu uzturēšanai.

Prasītāja ir pieteikusi prasījumu, ar kuru lūdz tiesu noteikt, ka spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Tiesa, atzīst, ka konkrētajā gadījumā, ņemot vērā, ka spriedums skar bērna intereses, kuras atbilstoši Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.pantam vienmēr ir prioritāras, savukārt atbildētājs uzturlīdzekļu maksājumus nav veicis, tiesa atzīst, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktam ir izpildāms nekavējoši.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, ņemot vērā, ka prasītāja no valsts nodevas samaksas par prasības celšanu par uzturlīdzekļu piedziņu saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu ir atbrīvota, no atbildētāja piedzenama valsts nodeva valsts labā. Tādejādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu un 42.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu valstij piedzenama proporcionāla valsts nodeva no uzturlīdzekļu maksājumu kopējās summas par vienu gadu, kas konkrētajā gadījumā sastāda 333,00 EUR (92,50 x 12 = 1110 x 15% = 166,50 par vienu bērnu). Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu un trešo daļu tiesas izdevumi ir arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi, t.i. 4,70 EUR apmērā.

Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu

valsts labā – 10 (desmit) dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta pirmo daļu, 8.pantu, 41.pantu, 42.panta pirmo daļu, 97.pantu, 193.pantu, 195.pantu, 204. [1] pantu un 205.pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt daļēji /pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu/pers.A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam 92,50 *euro* (deviņdesmit divi *euro* un 50 centi) apmērā katru mēnesi, sākot no 2016.gada 29.jūnija līdz 2016.gada 31.decembrim un 95 *euro* (deviņdesmit pieci *euro*) apmērā no 2017.gada 1.janvāra līdz bērna septiņu gadu vecumam, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktos minimālos uzturlīdzekļus atbilstoši bērna vecumam; no /pers. E/ septiņu gadu vecuma līdz pilngadībai 114 EUR (viens simts četrpadsmit *euro*) mēnesī, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktos minimālos uzturlīdzekļus atbilstoši bērna vecumam.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers.A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 92,50 *euro* (deviņdesmit divi *euro* un 50 centi) apmērā katru mēnesi, sākot no 2016.gada 29.jūnija līdz 2016.gada 31.decembrim un 95 *euro* (deviņdesmit pieci *euro*) apmērā no 2017.gada 1.janvāra līdz bērna septiņu gadu vecumam, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktos minimālos uzturlīdzekļus atbilstoši bērna vecumam; no /pers. D/ septiņu gadu vecuma līdz pilngadībai 114 EUR (viens simts četrpadsmit *euro*) mēnesī, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktos minimālos uzturlīdzekļus atbilstoši bērna vecumam.

Uzturlīdzekļu samaksa veicama /pers.A/, personas kods /personas kods/, norādītajā kontā /numurs/, AS "Swedbank".

Noteikt nekavējošu sprieduma izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu.

Noraidīt prasību daļā par uzturlīdzekļu piedziņu /pers. D/ un /pers. E/ uzturam, līdz brīdim, kad /pers. D/ un /pers. E/ spēs paši sevi uzturēt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 333 EUR (trīs simti trīsdesmit trīs *euro*). Valsts nodeva iemaksājama - Saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, Saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV55TREL1060190911200. Maksājuma mērķī jānorāda atsauce uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 27.februāra spriedumu civillietā Nr. C30676716. Maksājuma dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri *euro* un 70 centi) apmērā. Par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus iemaksāt: saņēmējs Tiesu administrācija, NMR 90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, klasifikācijas kods 21499, iesniedzot tiesā dokumentu, kas apliecina ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu, sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā maksājumu apliecinošu dokumentu norādītajā termiņā iesniegt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijai 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese S.Dolniece